

SES YANSIMALI KELİMELERİN YER ADI OLARAK KULLANILMASI

Abdurrahman ÖZKAN*

Abstract: In this article, toponyms formed in Anatolia by the affixes -vIk/-vUk, -yIk/-yUk were studied. Toponyms formed by the related affixes are Bınkıldayık, Çağlayık, Girlevik, Gürleyik.

Keywords: toponym, toponymy, onomatopoeia, affixes -vIk/-vUk, -yIk/-yUk.

İçinde yaşadığımız yerin, çevremizde bulunan bölgenin adlandırılması her topluluk için ayırt edici bir özellik olmuştur. Toplumlar bölgeleri, yerleşim yerlerini adlandırmada kendi dillerine göre değişik yollardan yararlanmışlardır.

Yerleşim yeri adları, dağ, ova, akarsu gibi coğrafi adlar yer adı biliminin inceleme alanına girer. Yer adı bilimi, “etimolojik, tarihî ve coğrafi bilgiyi de kullanarak, yerleşme adları ve diğer coğrafi adlar şeklinde iki büyük gruba ayrılabilir olan yer adlarını yapı, işlev ve anlam bakımlarından sınıflandırma çalışmaları” yapan bir dil bilimi dalıdır.¹

Coğrafi adların verilmesinde değişik özelliklerin etkili olduğunu söyleyebiliriz. Yerleşme yerlerinin adlandırılmasında değişik adlardan yararlanıldığı bilinmektedir. Anadolu köy adlarıyla ilgili yapılan incelemeler sonucunda, Türklerin yerleşme yerlerine ad verirken önce çevreden, ikinci planda da bireyden, insandan yararlandıkları görülmektedir.² Özcan Başkan’ın yer adları ile ilgili bir incelemesinin sonuçları, Türkiye’deki köy adlarının iki ana gruba ayrılacağını göstermektedir:

“A. Tabiata ve fiziksel koşullara dayanan adlar (1. Çevreyle ilgili adlar, 2. Bitkilerle ilgili adlar, 3. Hayvanlarla ilgili adlar),

* Yard. Doç. Dr., SDÜ Fen-Edebiyat Fakültesi Türk Dili ve Edebiyatı Bölümü.

¹ Levent Kurgun, “Yer Adının Yapısı Hakkında”, *Arayışlar-İnsan Bilimleri Araştırmaları-*, S. 11, Isparta 2004., s. 145.

² Doğan Aksan, “Anadolu Yer Adları Üzerine En Yeni Araştırmalar”, *TDAY-Belleten 1973-1974*, Ankara 1974, s. 190.

B. İnsanlara ve topluluklara dayanan adlar (1. Kişilerin fiziksel yaşayışı ile ilgili adlar, 2. Kişilerin duygusal yaşayışı ile ilgili adlar, 3. Kişilerin kendi varlıkları ile ilgili adlar).”³

Doğan Aksan ise Anadolu köy adlarının adlandırma yollarını, ana çizgileriyle, iki grupta toplar:

“A. Çevreyle ilgili adlar (1. Çevrenin coğrafi özellikleri ve jeolojik yapısı, 2. Çevredeki renkler, 3. Çevrenin genel nitelikleri, 4. Çevredeki varlıklar: a. Bitki örtüsü, b. Hayvanlar, c. Yapılar),

B. Bireyle ilgili adlar (Kişi adları, unvanlar, 2. Dinle ilgili adlar, 3. Mesleklerle ilgili adlar, akrabalık adları).”⁴

Biz bu çalışmamızda genellikle ses yansımaları kelime tabanları üzerine getirilen -vIk/-vUk ve -yIK/-yUk ekleriyle oluşturulan yer adları üzerinde duracağız: *Bnkıldayık, Çağlayık, Gırlevik, Gürleyik, Gürlevik, Şirlevik, Gargıldavuk*. Bu isimler, aslında birer cins adı durumundadır. Ancak özel ad olarak da kullanılmaktadır. Tespitlerimize göre *Çağlayık, Gürleyik, Gürlevik* kelimeleri özel ad olarak hem yerleşim yeri adları, hem de mevki adlarıdır; *Bnkıldayık köy adı, Şirlevik, Gargıldavuk* ise sadece mevki adlarıdır.

-yIk/-yUk eki Eski Türkçede ve bugün bazı Anadolu ağzlarında görülen bir ektir. -vIk/-vUk eki ise Anadolu ağzlarında, Türkmen Türkçesinde ve bazı Kıpçak grubu Türk lehçelerinde kullanılan bir ektir.⁵ Bu ekler daha çok ışık ve seslerin gösterdiği harekete dayalı isim ve sıfatlar türetirler.

Yer adlarının adlandırılmasında tabiata ve insana ait adlardan yararlanılmaktadır. Bu adlandırmalarda uzlaşıya dayalı dil göstergeleri kullanıldığı gibi, ses yansımaları kelimelerden oluşan dil göstergeleri de kullanılmaktadır.

Dilin söz varlığı içinde gösteren ile gösterilen arasında belirli bir benzerlik bulduran ses yansımaları kelimelerin oluşturduğu dil göstergeleri özel bir yere sahiptir. Ses yansımaları kelime tabanları çeşitli eklerle genişletilerek farklı görevlerde kullanılabilirler.

Dil göstergesi yapay bir göstergedir, saymaca ya da uzlaşıya dayalı bir göstergedir. Dil göstergeleri toplumsal nitelikli yapay göstergelerin saymaca (simge tipi gösterge) türüne girer.⁶ Ses yansımaları kelimelerden oluşan dil göstergeleri ise görüntüsel ya da yansıtıcı nitelikli resim tipi gösterge özelliği taşırlar. Saussure’e göre göstergenin gösteren yüzü ile gönderge arasında herhangi bir mantık ilişkisi bulunmamaktadır. İki arasındaki ilişki, uzlaşıya dayalıdır. Gösteren ile gösterilen

³ Özcan Başkan, “Türkiye Köy Adları Üzerine Bir Deneme”, *TDAY-Belleten 1970*, Ankara 1971, s. 241.

⁴ Doğan Aksan, “Anadolu Yer Adları Üzerine En Yeni Araştırmalar”, *TDAY-Belleten 1973-1974*, Ankara 1974, s. 187.

⁵ Başka bir çalışmada bu eklerin yapısı ve işlevleri üzerinde ayrıca duracağız.

⁶ Berke Vardar, *Dilbilimin Temel Kavram ve İlkeleri*, TDK Yay., Ankara 1982, s. 53-54.

arasındaki ilişki nedensizdir. Bu kurala uymayan kelimeler tabiattaki seslerin taklidi yoluyla yapılmış yansıma kelimelerdir.⁷

Birtakım seslerin, gürültülerin insanda yarattığı duyuların adlandırılmasında, bunların söz biçimine getirilmesinde ana dili kılavuz olmuş, dilin yapısına yaklaşılarak ses yansımalarına has bir sistem içinde tabiattan elde edilen bu gürültüler, kelimelere dönüştürülerek bu yolla canlı ve renkli anlatımlar sağlanmıştır. Adlandırmalarda tabiattaki hareketliliğin çıkardığı seslerle canlıların çeşitli gürültüleri, seslenişleri birinci sırayı alır. Suların *şırıltı*'sı (TSöz), *çır çır* (TSöz), *şır şır* (TSöz, DS) veya *şırl şırl* (TSöz), *cır cır* (DS) akışı, *fokur fokur* (TSöz) kaynaması, yerden *büngüldeme*'si (DS), suların *gür gür* (TSöz) veya *gürül gürül* (TSöz) akması, suların *gürleme*'si (DS) göğün *gürleme*'si (TSöz), suların *şırlama*'sı (TSöz; DS); sıvıların *bingıldama*'sı (TSöz), insanların *inleme*'si (TSöz), *ıdı ıdı* (TSöz), *bıdı bıdı* (TSöz) konuşması gibi pek çok hareketliliğin ve canlılığın ortaya çıkardığı sesleri, insanoğlu, duyu organlarının el verdiği ölçüde dile getirmeye, adlandırmaya uğraşmış, türlü mecazî anlatımlarla, benzetmelerle bunları zenginleştirmiş, herhangi bir varlığın çıkardığı sesi, bir başka varlığa aktararak onun da hareketliliğini ve canlılığını farazî olarak karşılamaya çalışmıştır.⁸

Tabiattaki gürültünün olduğu gibi yansıtılması mümkün değildir, ancak bu gürültünün yaklaşık bir taklidi yapılabilir. Bu taklit bütün dillerde aynı değildir. Ses yansımaları kelimeler dilden dile değişiklik gösterirler.

“Tabiattaki zengin hareketliliğin veya onun üyeleri olan insanların, hayvanların çıkardıkları sesler, gürültüler niteliklerine yakın bir tarzda adlandırılmaya çalışılmıştır. Belirli bir sesin, gürültünün dildeki yaklaşık yansıması olan sözler, Türkçenin yapı karakterine uygun bir tarzda, daha çok tek heceli, en yalın biçimler ortaya çıkmışlardır.”⁹

Tabiattaki gürültülerin yaklaşık karşılıkları olan ses yansımaları kelimelerin birincil ve ikincil biçimleri çeşitli türetme ekleriyle fiil, ad, sıfat ve zarf görevlerindeki yapılar olarak ortaya çıkarlar.¹⁰

Tabiattaki varlıkların çıkardıkları sesler, gürültüler bu sesleri ve gürültüleri çıkaran varlıkların adı olmakla kalmayıp zamanla bu varlıkların içinde yer aldığı coğrafyanın da adı olabiliyor.

Suyun yüksekte bolca dökülüşü *çağ* hecesiyle anlatılırken damlalar hâlinde dökülüşü *top*, *şıp*, suyun sürekli fakat ince *şır*, suyun sesli bir şekilde ve bolca akışı *gür*, zorluca kaynayıp çıkması *büng* kök biçimleriyle anlatılmaktadır.¹¹

Ses yansımaları kelimelerle oluşturulmuş yüzlerce yer adı bulunmaktadır. Çalışmamıza konu olan *Bnkıldayık*, *Çağlayık*, *Girlevik*, *Gürleyik*, *Gürlevik*, *Şirlevik*,

⁷ Osman Toklu, *Dilbilime Giriş*, Akçağ Yay., Ankara 2003, s. 20.

⁸ Hamza Zülfikar, *Türkçede Ses Yansımaları Kelimeler*, TDK Yay., Ankara 1995, s. 1.

⁹ Hamza Zülfikar, age., s. 6.

¹⁰ Hamza Zülfikar, age., s. 7.

¹¹ Hamza Zülfikar, age., s. 6.

Gargıldavuk adları *bıngıl* (*bingıl*), *çağ*, *gür*, *şir* ve *gargıl* yansıma kelimelerine dayanmaktadır. *Bıngıl* (*bingıl*), *çağ*, *gür*, *şir* ve *gargıl* kelimeleri üzerine -la- ve -da- isimden fiil yapan eklerin getirilmesiyle *bıngıl-da-* (*bingıl-da-*), *çağ-la-*, *gür-le-*, *şir-le-* (*şir-la-*) ve *gargıl-da-* fiilleri oluşturulmuştur:

bıngıl-da- (< *bıngıl-da-*, *bingıl-da-* < *bingıl-da-*): 1. Zonklamak. (DS) 2. Et titremek, oynamak, su sıçramak, kıvıldamak. (DS, TSöz)

çağ-la- (< *çağ-la-*): Su, köpürerek ve ses çıkararak akmak. (TSöz)

gürle- (< *gür-le-*): 1. Kalın ve gür ses çıkarmak. (TSöz) 2. Çağlamak, (su) gürül gürül akmak. (DS)

şirle- (< *şir-le-*, *şir-la-*), *şir-la-*: 1. Şırl şırl ses çıkararak akmak. (TSöz) 2. Su az akmak. (DS)

garıl-da-: Karganın çıkardığı ses gibi ses çıkarmak. (TDS)

Bu fiil şekilleri isim ve sıfat türeten -vIk/-vUk ve -yIk/-yUk ekleriyle isim hâline dönüştürülmüştür: *bıngıl-dayık* < *bıngıl-da-yık*, *çağlayık* < *çağ-la-yık*, *gürlevik*, *girlevik* < *gür-le-vik*, *gürleyik* < *gür-le-yık*, *şirlevik* < *şir-le-vik*, *gargıldavuk* < *gargıl-da-vuk*.

bıngıl-dayık: Bingıldak. TS. *bingıl-dayık*: 1. Bingıldak (Çkl, Ank) DS 2. Kaynak, pınar (Ks) DS. *Bıngıl-dayık* kelimesi de “kaynak, pınar” anlamında kullanılır.

çağlayık: Yerden ses çıkararak, gürültüyle kaynayan çıkan genellikle sıcak su, kaynak. TSöz

Girlevik: Çağlayan. (Erzincan)

gürlevik: 1. Yer altında akan suyun sesi (İç) DS 2. Gürleyerek akan su, çağlayan; gürleyerek akan suyun bulunduğu yer. (Afşar-Taşkent-Konya)

gürleyik: Çağlayan. (İst, Or, Ed) DS

şirlevik: Az akan su, şırl şırl akan su ve bu suyun bulunduğu yer. (Afşar-Taşkent-Konya)

gargıldavuk: Bir çeşit bitki ve bu bitkinin meyvesi. (Afşar-Taşkent-Konya)

Bıngıl-dayık, *çağlayık*, *girlevik*, *şirlevik*, *gargıldavuk* kelimeleri Derleme Sözlüğü'nde geçmemektedir. *Bıngıl-dayık* kelimesi Tarama Sözlüğü'nde “bingıldak” anlamıyla tespit edilmiştir, Derleme Sözlüğü'nde ise bingıldayık şekline rastlanmıştır. *Şirlevik* kelimesinin *şirlevik* (< *şir-le-vik*) “çavlan” (Ant) şekli ise Derleme Sözlüğü'nde yer almıştır. *Çağlayık* kelimesi Kâmûs-ı Türki'de “*yerden sesle kaynayan çıkan su, kaynarca*” anlamıyla verilmiştir. *Çağlayık*, *gürlevik*, *gürleyik* kelimeleri Anadolu ağızlarında “*çağlayan*, *şelale*” ve “*çağlayanın*, *şelalenin bulunduğu yer*” anlamında yaygın olarak kullanılmaktadır.

Çağlayık, *girlevik*, *gürlevik*, *gürleyik* ve *şirlevik* kelimeleri suyun akış durumunu gösteren kelimelerdir. Ayrıca suyun bulunduğu mevkiin adı olarak da kullanılır.

Çağlayık, “yüksekten köpürerek ve ses çıkararak akan su veya yerden gürültüyle kaynayan çıkan su ve bu suyun bulunduğu yer, çağlayan”; *gürleyik*,

gürlevik, girlevik “çağlayarak ve gürül gürül akan su ve bu suyun aktığı yer”; şirlevik, şirlevik “şırl şırl akan su ve bu şekilde akan suyun bulunduğu yer” anlamlarında kullanılmaktadır. Bu kelimeler suyun akış şeklini ve suyun bulunduğu bölgeyi belirtirler. Girlevik, gürlevik ve gürleyik suyun akışını ve suyun bolluğunu ifade eden ve su kaynağının bulunduğu yerleri de adlandırmak için kullanılan kelimelerdir.

Gargıldavuk “bir çeşit bitki ve bu bitkinin meyvesi”nin adıdır. Bu bitkiden dolayı bulunduğu bölge bu adı almıştır. Bölgede yetişen bir bitkinin adı bölgeye ad olarak verilmiştir.

Bınkıldayık, Çağlayık, Girlevik, Gürlevik, Gürleyik, Şirlevik, Gargıldavuk gibi kelimelerin yer adı olarak kullanılmasında bazı yerlerin coğrafi özelliklerine dayanılarak adlandırılması ile açıklanabilir.

-vIk/-vUk, -yIk/-yUk eklerinin kullanıldığı kelimelerde bazen doğrudan doğruya -k eki de kullanılmaktadır. Girlevik, Gürlevik ve gürleyik kelimelerinin aynı anlama gelen ve benzer kullanımlara sahip olan *gürlek* “çağlayan” (TSöz, DS), *gürlevi* “sulak ve çalılık yer” (DS) şekilleri de vardır. *Gürlek* kelimesi de “çağlayan” ve “çağlayanın bulunduğu yer” anlamında kullanılır. Çağlayık kelimesinin yanında *çağlak* “çağlayan” (DS) kelimesi de Anadolu ağzlarında görülmektedir. *Bınkıldayık* (bingıldayık) kelimesinin de *bingıldak* (DS) şekli vardır.

Ses yansımaları kelime sadece bir varlığın adı olmakla kalmıyor, aktarmalarla başka varlıklar için de kullanılıyor.

Gürlevik, Şirlevik ve Gargıldavuk adları Konya’ya bağlı Taşkent ilçesinin Afşar beldesinde mevki adı olarak kullanılmaktadır. Afşar beldesinde Gürlevik, Şirlevik, Gargıldavuk yer adları geniş bir bölgenin değil, dar bir bölgenin adı olarak kullanılmaktadır. Bu yer adları buldukları bölgenin özelliğinden dolayı bu adlarla anılmaktadır.

Bınkıldayık, Girlevik, Gürlevik ve Gürleyik adı, Türkiye’nin bazı yerlerinde şelale adı, suyun veya şelalenin bulunduğu yerleşim yerlerinin, köylerin adı olarak kullanılmıştır. Türkiye’de Bınkıldayık, Girlevik, Gürlevik ve Gürleyik adlarını köy adı olarak tespit edebildiğimiz yerler şunlardır:

Bınkıldayık köyü: Devrekani-Kastamonu.

Çağlayık köyü: Merkez-Ardahan.

Girlevik (Gürlevik) köyü: Merkez-Erzincan.

Gürleyik köyü: Honoz-Denizli, Mihalıççık-Eskişehir, Kelkit-Gümüşhane, Şenpazar-Kastamonu, Dalaman-Muğla.¹²

Özellikle *gür*, *çağ* gibi ses yansımaları kelimelerle türemiş veya birleşik kelime oluşturularak Anadolu’daki bazı yerleşim yerlerinin adları karşılanmıştır.

Gür “1. Bol ve güçlü olarak çıkan veya fıskaran. 2. Bol, verimli, feyyaz.” kelimesiyle oluşturulan bazı köy adları şunlardır: *Gürbüz, Gürbüzler, Gürbulak,*

¹² <http://www.yerelnet.org.tr>

Gürceğiz, Gürçay, Gürçeşme, Gürdere, Gürgelen, Gürgöze, Gürgür, Gürkaynak, Gürkuyu, Gürle, Gürlek, Gürleşen, Gürlevik, Gürleyen, Gürleyik, Gürlü, Gürmeç, Güroluk, Gürpınar, Gürsel, Gürsu; Güragaç, Gürardıç, Gürarmut, Gürçalı, Gürçam, Gürçamlar, Gürçayır, Gürçubuk, Gürsesen, Gürşık, Gürmeşe, Gürkavak, Gürköy, Gürmeşe, Gürobası, Güröğlü, Gürpelit, Gürses, Gürsöğüt, Gürsökü, Güryaprak. Belde ve ilçe adları: *Gürakar, Gürbulak, Gürbüz, Gürçeşme, Gürlek, Gürpınar, Gürsu; Güragaç, Gürçayır, Güroymak.*¹³

Çağ kelimesi ile oluşturulan köy adları şunlardır: *Çağıl, Çağılhan, Çağullar, Çağullu, Çağbaşı, Çağlıcaören, Çağlan, Çağlandere, Çağlar, Çağlarca, Çağlayan, Çağlayangedik, Çağlayık, Çağlıyan, Çağşak.* Belde ve ilçe adları: *Çağa, Çağlayan, Çağlıyancerit.*¹⁴

Gürlevik ve Gürleyik adları bazı su kaynakları, şelaleler ve derelerin adlandırılmasında kullanıldığı gibi, yaylalar, vadiler, ormanlar, dağlar ve mağaraların adlandırılmasında da kullanılmıştır. *Gürleyik Suyu* (Mahdumlar köyü-Göynük-Bolu), *Gürleyik Şelaleleri* (Nallıhan-Ankara), *Girlevik Şelalesi* (Erzincan), *Gürleyik Şelalesi* (Erfelek-Sinop), *Gürleyik Şelalesi* (Kabalar Köyü-Alaplı-Zonguldak), *Gürlevik Deresi* (Adıyaman), *Gürlevik Yaylası* (Tokat), *Gürleyik Vadisi* (Mihalıççık-Eskişehir), *Gürlevik Dağı* (İnköy-Hafik-Sivas), *Gürleyik Ormanı* (Safranbolu-Karabük), *Gürlevik Dağı* (İnköy-Hafik-Sivas), *Gürleyik Mağarası* (Akseki-Antalya), *Gürlevik (Gürleyik) Mağarası* (Karaman).¹⁵

Gürlevik ve Gürleyik adları cadde, mahalle ve ticarî kuruluşlara da ad olmuştur: *Gürleyik Cad.* (Örenkaya-Kızılören-Afyon), *Gürlevik Mah.* (Bozyazı-Mersin), *Gürleyik Mah.* (Osmançık-Çorum), *Gürlevik Tarım* (Bozyazı-Mersin). Bu adlar soyadı olarak da kullanılmıştır: *Ahmet Gürlevik, Mehmet Gürlevik* (Adıyaman), *Nevzat Gürlevik* (Isparta); *Cengiz Gürleyik* (İstanbul), *Günay Gürleyik, Kılıçhan Gürleyik...*¹⁶

-vIk/-vUk ve -yIk/-yUk ekleriyle oluşturulan yer adlarının bulunduğu yerlerin genellikle sulak bir yer olduğu görülmektedir. Buna bağlı olarak ağızlarda “çağlayan, şelale” karşılığında kullanılan adları burada zikretmek yerinde olacaktır. Anadolu ağızlarında “çağlayan, şelale” karşılığında kullanılan kelimeler şunlardır: *çağıldak, çağlak, carcara, coğıldak, cöylek, çağalğan, çağçara, çağlagan, çağlak, çağlam, çağlan, çağlar, çağlayık, çağşak, çağva, çahlak, çalgam, çallayık, çağlağa, çankıldak, çanlağı, çanşak, çardak, çavlan, çaylak, çaylan, çelek, çırakman, çoğlağan; gürelek, güldürdek, gülleyük, gümbirik, gümbüldek, gümbürdek, gürlügen, gürlevi, gürlevik, gürlayık, harlayık, harlak, harıldak, harbek, harlık; şarlak, şar, şardöken, şarıldak, şarıldık, şarka, şarlag, şarlağan, şarlan, şarlangıç, şarlavık, şarlavuk, şarlayık, şarlıko, şarşar, şartlak, şartlan, şırlağan, şırlak, şırşır; şirlevik,*

¹³ <http://www.yerelnet.org.tr>

¹⁴ <http://www.yerelnet.org.tr>

¹⁵ <http://www.google.com.tr>

¹⁶ <http://www.google.com.tr>

şirlevik; şorlovak, şoruldak; sudökülen, sudüßen, suçurum, suuçan, sutuğülen, sutüğülen, sutüvlen, sutüydü, sutüyen, suuçtu, suuçtuğu, tuten. Bu kelimelerin çoğunluğu Derleme Sözlüğü'nde yer almaktadır. Derleme Sözlüğü'nde yer almayan kelimeler şunlardır: çağlayık (TSöz), sudökülen (Çetmi-Taşkent-Konya), şirlevik (Afşar-Taşkent-Konya).

Sonuç olarak, bölgenin coğrafi özelliklerinden hareketle bazı ses yansımali kelimelerin yerleşim yeri adı ve mevki adı olarak kullanıldığı anlaşılmaktadır.

Kaynaklar:

- Aksan, Doğan, "Anadolu Yer Adları Üzerine En Yeni Araştırmalar", *TDAY-Belleten 1973-1974*, Ankara 1974, s. 185-193.
- Başkan, Özcan, "Türkiye Köy Adları Üzerine Bir Deneme", *TDAY-Belleten 1970*, Ankara 1971, s. 241.
- Gülensoy, Tuncer, *Türkçe Yer Adları Kılavuzu*, TDK Yay., Ankara 1995.
<http://www.google.com.tr>
<http://www.yerelnet.org.tr>
- İzbudak, Reşat, *Coğrafya Terimleri Sözlüğü*, MEB Yay., İstanbul 1992.
- Kurgun, Levent, "Yer Adının Yapısı Hakkında", *Araştırmalar-İnsan Bilimleri Araştırmaları*-, S. 11, Isparta 2004., s. 145-150.
- Sakaoğlu, Saim, *Türk Ad Bilimi I*, TDK Yay., Ankara 2001.
- Tarama Sözlüğü*, C. I-VIII, TDK Yay., Ankara 1996. [TS]
- Toklu, Osman, *Dilbilime Giriş*, Akçağ Yay., Ankara 2003.
- Türkçe Sözlük*, TDK Yay., Ankara 2005. [TSöz]
- Türkiye'de Halk Ağzından Derleme Sözlüğü*, C. I-XII, TDK Yay., Ankara 1993. [DS]
- Vardar, Berke, *Dilbilimin Temel Kavram ve İlkeleri*, TDK Yay., Ankara 1982.
- Zülfikar, Hamza, *Türkçede Ses Yansımali Kelimeler*, TDK Yay., Ankara 1995.

Özet: Bu makalede Anadolu'da -vIk/-vUk, -yIk/-yUk ekleri ile oluşturulan yer adları üzerinde durulmuştur. Bu eklerle oluşturulan yerleşim yeri adları şunlardır: Bnkıldayık, Çağlayık, Girlevik, Gürleyik.

Anahtar kelimeler: yer adı, yer adı bilimi, ses yansımali kelime, -vIk/-vUk, -yIk/-yUk ekleri.